

Wykład nr 7

WYZNACZANIE PRZEMIESZCZEŃ W PŁASKICH UKŁADACH SPRĘŻYSTYCH STATYCZNIE NIWYZNACZALNYCH (SN)

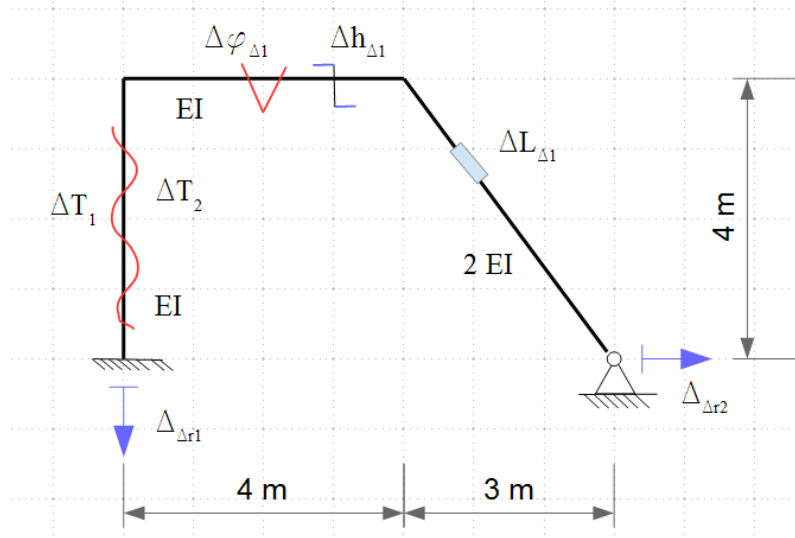
Zanim przejdziemy do tematu wykładu w pierwszej kolejności przedstawione zostanie zastosowanie Metody Sił do rozwiązywania płaskich układów prętowych statycznie niewyznaczalnych SN obciążonych wpływami niemechanicznymi (wpływem temperatury, przemieszczeniami podpór, błędami montażu).

Metoda sił – wpływy niemechaniczne

- Rodzaj obciążenia (mechaniczne, niemechaniczne) nie ma wpływu na istotę idei metody sił. Jedyną różnicą między obciążeniem mechanicznym a nie mechanicznym w zagadnieniu metody sił pojawia się przy wyznaczeniu wyrazów wolnych układu równań metody sił.

Przykład 1.

Ramę statycznie niewyznaczalną obciążoną wpływami niemechanicznymi jak na rysunku 1. należy rozwiązać w zakresie sił przekrojowych.

Rys.1.

a) Wpływy temperatury (Δt)

Np.: $\Delta T_1 = 10^\circ\text{C}$, $\Delta T_2 = -12^\circ\text{C}$, $\alpha_T = \frac{0,000012}{^\circ\text{C}}$, $h = 0,2\text{m}$, przekrój symetryczny

b) Wpływy błędów montażu (Δm)

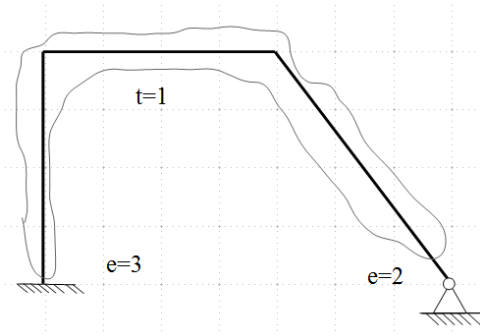
Np.: $\Delta L = -3\text{cm}$, $\Delta h = 4\text{cm}$, $\Delta\varphi = 5^\circ$

c) Wpływ osiadania podpór (Δr)

Np.: $\Delta r_1 = 5\text{cm}$, $\Delta r_2 = 3\text{cm}$

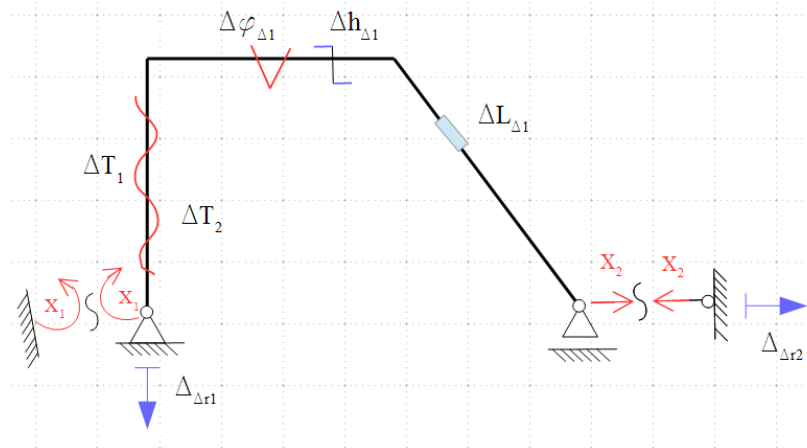
Metoda sił:

1. Określenie stopnia statycznej niewyznaczalności układu (n_h)

$$n_h = e - 3t = 5 - 3 * 1 = 2$$

2. Przyjęcie układu podstawowego metody sił

3. Układ równań metody sił

a) Wpływy temperatury

$$\delta_{11}X_1 + \delta_{12}X_2 + \bar{\Delta}_1 \Delta t = 0$$

$$\delta_{21}X_1 + \delta_{22}X_2 + \bar{\Delta}_2 \Delta t = 0$$

b) Wpływ błędów montażu

$$\delta_{11}X_1 + \delta_{12}X_2 + \bar{\Delta}_1 \Delta m = 0$$

$$\delta_{21}X_1 + \delta_{22}X_2 + \bar{\Delta}_2 \Delta m = 0$$

c) Wpływ osiadania podpór

$$\delta_{11}X_1 + \delta_{12}X_2 + \bar{\Delta}_1 \Delta r = 0$$

$$\delta_{21}X_1 + \delta_{22}X_2 + \bar{\Delta}_2 \Delta r = 0$$

*Uwaga: Można potraktować, że wszystkie te wpływy obciążeń działają jednocześnie i wówczas układ równań metody sił będzie miał następującą postać:

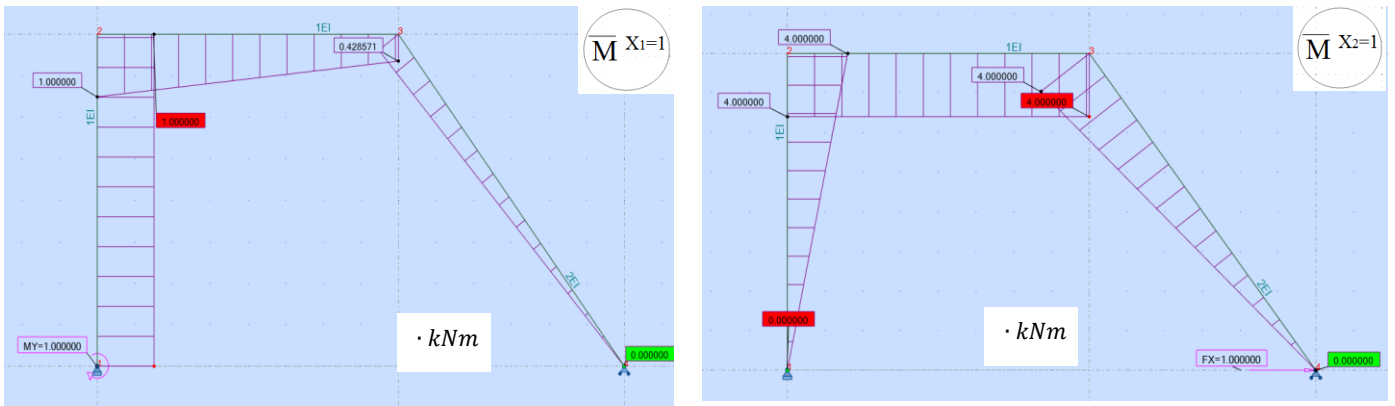
$$\delta_{11}X_1 + \delta_{12}X_2 + (\bar{\Delta}_1 \Delta t + \bar{\Delta}_1 \Delta m + \bar{\Delta}_1 \Delta r) = 0$$

$$\delta_{21}X_1 + \delta_{22}X_2 + (\bar{\Delta}_2 \Delta t + \bar{\Delta}_2 \Delta m + \bar{\Delta}_2 \Delta r) = 0$$

4. Współczynniki układu równań metody sił

Współczynniki macierzy podatności δ_{ij} wyznacza się analogicznie jak w przypadku obciążeń mechanicznych korzystając z II sformułowania zasady prac przygotowanych przy czym aby móc zastosować tę zasadę należy uprzednio rozwiązać układ podstawowy metody sił od stanów jednostkowych

$$X_1 = \bar{1}_i, X_2 = \bar{1}_i.$$

Wykres momentów zginających od stanów jednostkowych.

Wzór do wyznaczania przemieszczeń:

$$\bar{1}_i \delta_{ij} = \sum_p \int \bar{M}^i \frac{\bar{M}^j}{EI} dx + \sum_p \int \bar{T}^i \frac{\kappa \bar{T}^j}{GA} dx + \sum_p \int \bar{N}^i \frac{\bar{N}^j}{EA} dx + \sum_m \bar{S}_m^i \frac{\bar{S}_m^j}{k_m}$$

$$\delta_{11} = 6,3027 \text{ kNm}^3 / EI, \quad \delta_{12} = \delta_{21} = 20,8571 \text{ Nm}^3 / EI, \quad \delta_{22} = 98,666 \text{ Nm}^3 / EI$$

Wyrazy wolne układu równań metody sił $\bar{\Delta}_{i\Delta}$ są to przemieszczenia w układzie podstawowym (SW) w miejscu i na kierunku i-tych sił hiperstatycznych wywołane wpływami obciążeń niemechanicznych. Wzory wynikające z II sformułowania prac przygotowanych na przemieszczenia w układzie statycznie wyznaczalnym (SW), który jest obciążony wpływami niemechanicznymi wyprowadzone są w treści wykładu nr 3. Aby móc wyliczyć wyrazy wolne układu równań metody sił należy wyznaczyć oprócz wykresów momentów zginających od stanów jednostkowych również siły osiowe i siły tnące od stanów jednostkowych.

a) Wpływy temperatury:

$$\bar{1}_i \Delta_{i\Delta_t} = \sum_p (\alpha_t \Delta T_0 \int \bar{N}^{1i} dx)_p + \sum_p \left(\frac{\alpha_t (\Delta T_w - \Delta T_p)}{h} \int \bar{M}^{1i} dx \right)_p$$

$$\begin{aligned} 1 \text{ kNm} \Delta_{1\Delta_t} &= \sum_p (\alpha_t \Delta T_0 \int \bar{N}^{X_1=1} dx)_p + \sum_p \left(\frac{\alpha_t (\Delta T_w - \Delta T_p)}{h} \int \bar{M}^{X_1=1} dx \right)_p \\ &= \frac{0,000012}{^\circ\text{C}} \left(\frac{-12^\circ\text{C} + 10^\circ\text{C}}{2} \right) 0,1428 \text{ kN} * 4 \text{ m} + \frac{0,000012}{^\circ\text{C}} \left(\frac{-12^\circ\text{C} - 10^\circ\text{C}}{0,2 \text{ m}} \right) 1 \text{ kNm} * 4 \text{ m} \\ &= -0,00528 \text{ kNm} \end{aligned}$$

$$\Delta_{1\Delta_t} = -0,00528 \text{ rad}$$

$$\begin{aligned}
 1kN \Delta_{2 \Delta_t} &= \sum_p (\alpha_t \Delta T_0 \int \bar{N}^{X_2=1} dx)_p + \sum_p \left(\frac{\alpha_t (\Delta T_w - \Delta T_p)}{h} \int \bar{M}^{X_2=1} dx \right)_p \\
 &= \frac{0,000012}{^\circ\text{C}} \left(\frac{-12^\circ\text{C} + 10^\circ\text{C}}{2} \right) 0kN * 4m + \frac{0,000012}{^\circ\text{C}} \left(\frac{-12^\circ\text{C} - 10^\circ\text{C}}{0,2m} \right) \frac{1}{2} 4kNm * 4m \\
 &= -0,01056kNm
 \end{aligned}$$

$$\Delta_{2 \Delta_t} = -0,01056m$$

b) Wpływy błędów montażu:

$$\bar{1}_i \Delta_i \Delta_m = \sum_k \bar{M}^{1i} \Delta\varphi_{\Delta k} + \sum_n \bar{T}^{1i} \Delta h_{\Delta n} + \sum_s \bar{N}^{1i} \Delta L_{\Delta s}$$

$$\begin{aligned}
 1kNm \Delta_{1 \Delta_m} &= \sum_k \bar{M}^{X_1=1} \Delta\varphi_{\Delta k} + \sum_n \bar{T}^{X_1=1} \Delta h_{\Delta n} + \sum_s \bar{N}^{X_1=1} \Delta L_{\Delta s} = \\
 &= -\frac{5^\circ\pi}{180^\circ} 0,71428kNm + 0,04m(-0,1428kN) + (-0,03m)(-0,11428kN) = -0,06462kNm
 \end{aligned}$$

$$\Delta_{1 \Delta_m} = -0,06462 \text{ rad}$$

$$\begin{aligned}
 1kN \Delta_{2 \Delta_m} &= \sum_k \bar{M}^{X_2=1} \Delta\varphi_{\Delta k} + \sum_n \bar{T}^{X_2=1} \Delta h_{\Delta n} + \sum_s \bar{N}^{X_2=1} \Delta L_{\Delta s} = \\
 &= -\frac{5^\circ\pi}{180^\circ} 4kNm + 0,04m(0kN) + (-0,03m)0,6kN - 0,3671kNm
 \end{aligned}$$

$$\Delta_{2 \Delta_m} = -0,3671m$$

c) Wpływy osiadania podpór:

$$\bar{1}_i \Delta_i \Delta_r = - \sum_m \bar{R}_{m 1i} \Delta_{r_m}$$

$$1kNm \Delta_{1 \Delta_r} = - \sum_m \bar{R}_{m X_1=1} \Delta_{r_m} = -(0,1428kN * 0,05m + 0kN * 0,03m) = -7,14 * 10^{-3}kNm$$

$$\Delta_{1 \Delta_r} = -7,14 * 10^{-3} \text{ rad}$$

$$1kN \Delta_{2 \Delta_r} = - \sum_m \bar{R}_{m X_2=1} \Delta_{r_m} = -(0kN * 0,05m + 1kN * 0,03m) = -0,03kNm$$

$$\Delta_{2 \Delta_r} = -0,03m$$

5. Rozwiązanie układu równań metody sił

a) Wpływy temperatury

$$\begin{aligned}
 \delta_{11}X_1 + \delta_{12}X_2 + \bar{\Delta}_{1 \Delta_t} &= 0 \\
 \delta_{21}X_1 + \delta_{22}X_2 + \bar{\Delta}_{2 \Delta_t} &= 0
 \end{aligned}$$

$$\{X_1 \rightarrow 0,00161 EI/kNm^2, \quad X_2 \rightarrow -0,000233 EI/kNm^2\}$$

b) Wpływ błędów montażu

$$\begin{aligned}\delta_{11}X_1 + \delta_{12}X_2 + \bar{\Delta}_1 \Delta m &= 0 \\ \delta_{21}X_1 + \delta_{22}X_2 + \bar{\Delta}_2 \Delta m &= 0\end{aligned}$$

$$\{X_1 \rightarrow -0,006855 EI/kNm^2, \quad X_2 \rightarrow 0,005169 EI/kNm^2\}$$

c) Wpływ osiadania podpór

$$\begin{aligned}\delta_{11}X_1 + \delta_{12}X_2 + \bar{\Delta}_1 \Delta r &= 0 \\ \delta_{21}X_1 + \delta_{22}X_2 + \bar{\Delta}_2 \Delta r &= 0\end{aligned}$$

$$\{X_1 \rightarrow 0,000423 EI/kNm^2, \quad X_2 \rightarrow 0,000215 EI/kNm^2\}$$

*Uwaga: Przy założeniu, że powyższe obciążenia działają jednocześnie na układ zadany można zsumować powyższe wyniki rozwiązań z podpunktu 5 (gdyż zagadnienie jest liniowe) lub bezpośrednio rozwiązać poniższy układ równań

$$\begin{aligned}\delta_{11}X_1 + \delta_{12}X_2 + (\bar{\Delta}_1 \Delta t + \bar{\Delta}_1 \Delta m + \bar{\Delta}_1 \Delta r) &= 0 \\ \delta_{21}X_1 + \delta_{22}X_2 + (\bar{\Delta}_2 \Delta t + \bar{\Delta}_2 \Delta m + \bar{\Delta}_2 \Delta r) &= 0\end{aligned}$$

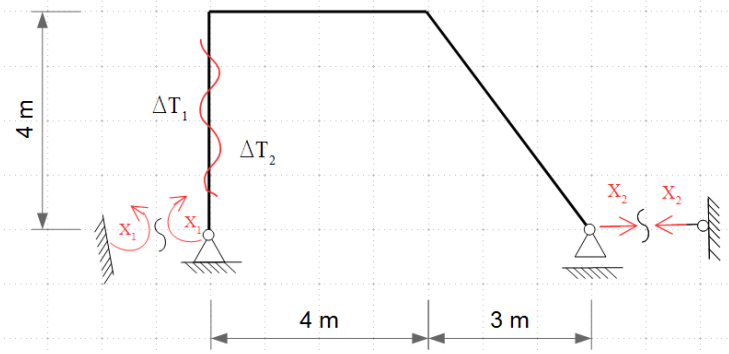
$$\{X_1 \rightarrow -0,0048231 EI/kNm^2, \quad X_2 \rightarrow 0,00515129 EI/kNm^2\}$$

6. Wyznaczenie wykresów sił przekrojowych w układzie rzeczywistym SN.

I Sposób

Obciążenie niemechaniczne nie wywołuje sił wewnętrznych w układach statycznie wyznaczalnych dlatego wystarczy rozwiązać układ SW od wyznaczonych wartości sił hiperstatycznych i uzyskane rozwiązanie będzie rozwiązaniem układu zadanego statycznie niewyznaczalnego SN.

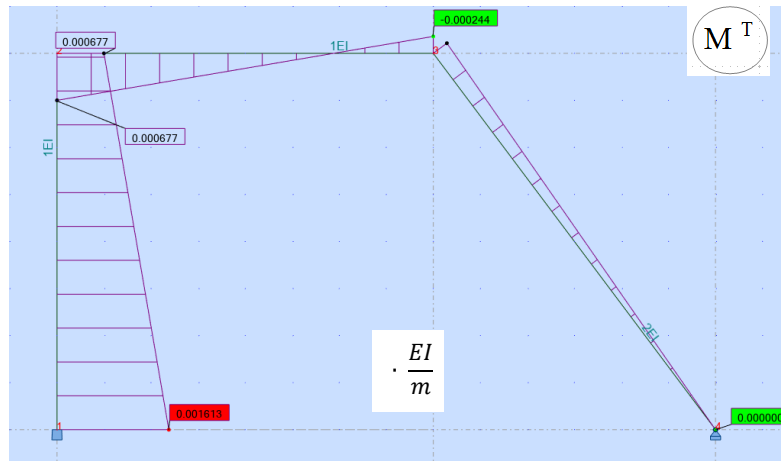
a) Wpływy temperatury

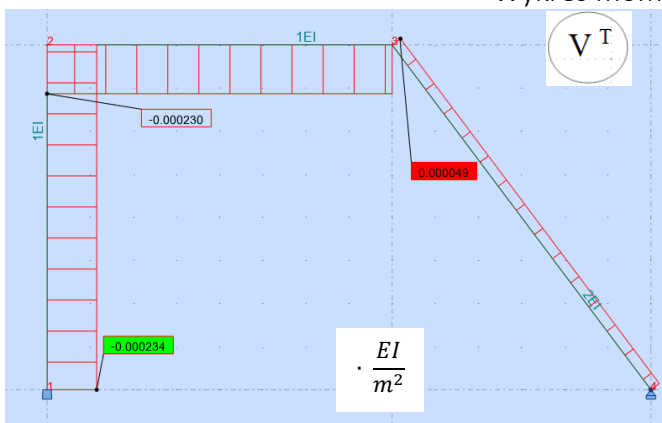
$$\begin{aligned}X_1 &= 0,00161 \frac{EI}{kNm^2} \cdot 1kNm = \\ &= 0,00161 \frac{EI}{m}\end{aligned}$$

$$\begin{aligned}X_2 &= -0,000233 \frac{EI}{kNm^2} \cdot 1kN = \\ &= -0,000233 \frac{EI}{m^2}\end{aligned}$$

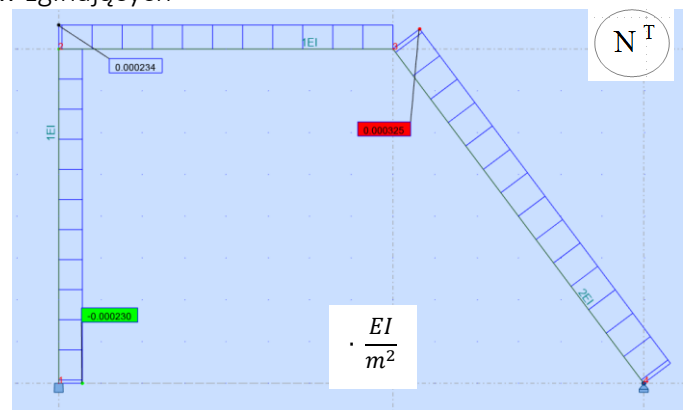
Obciążenie temperaturą jest nieistotne przy wyznaczaniu reakcji i sił przekrojowych, ponieważ układ na tym etapie jest SW

Wykres momentów zginających

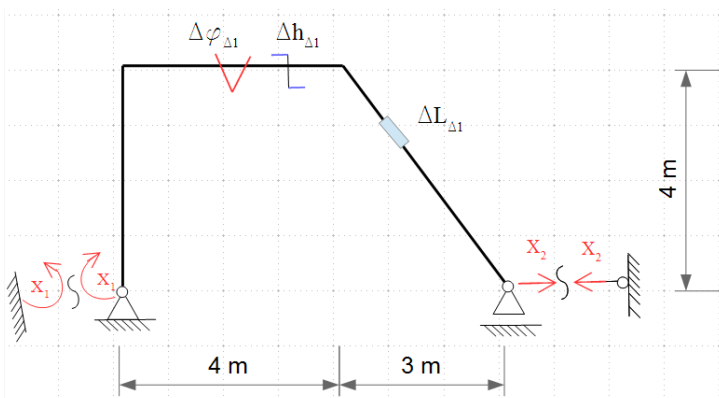
Wykres sił tnących

Wykres sił osiowych (rozciąganie znak „-“)

* **UWAGA** po przemnożeniu wartości na wykresach przez określoną sztywność EI [kNm^2] uzyska się wartości momentów zginających w [kNm], a sił osiowych i tnących w [kN].

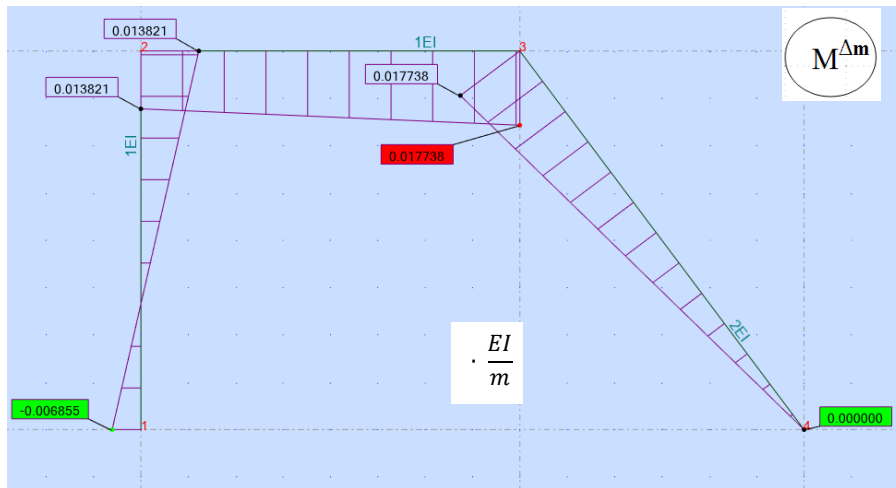
b) Wpływy błędów montażu

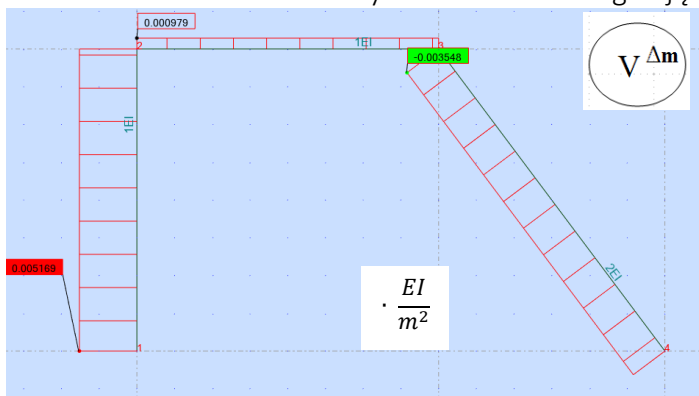
$$X_1 = -0,006855 \frac{EI}{\text{kNm}^2} \cdot 1\text{kNm} = -0,006855 \frac{EI}{m}$$

$$X_2 = 0,005169 \frac{EI}{\text{kNm}^2} \cdot 1\text{kN} = 0,005169 \frac{EI}{m^2}$$

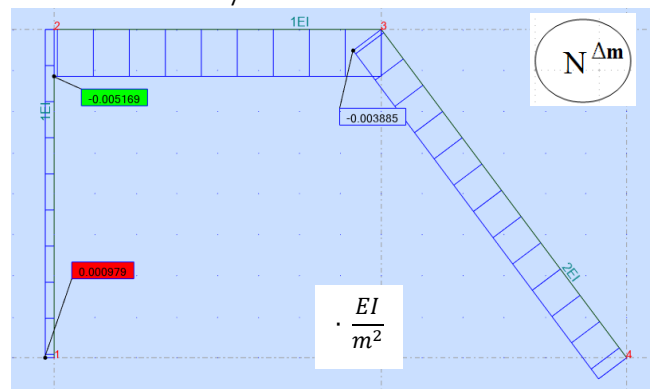
Obciążenie błędami montażu jest nieistotne przy wyznaczaniu reakcji i sił przekrojowych, ponieważ układ na tym etapie jest SW.

Wykres momentów zginających w układzie zadany SN

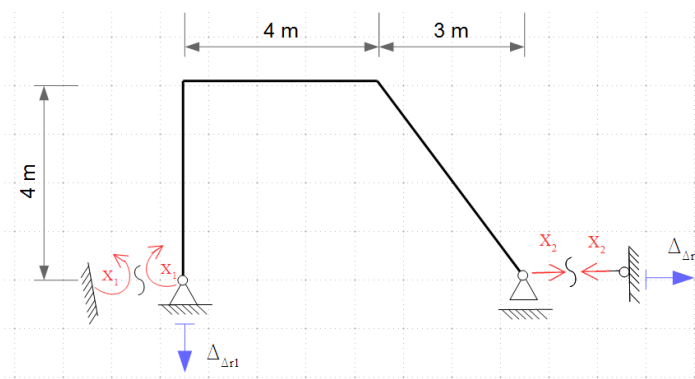
Wykres sił tnących w układzie zadany SN

Wykres sił osiowych (rozciąganie znak „-„) w układzie zadany SN

***UWAGA** po przemnożeniu wartości na wykresach przez określoną sztywność EI [kNm²] uzyska się wartości momentów zginających w [kNm], a sił osiowych i tnących w [kN].

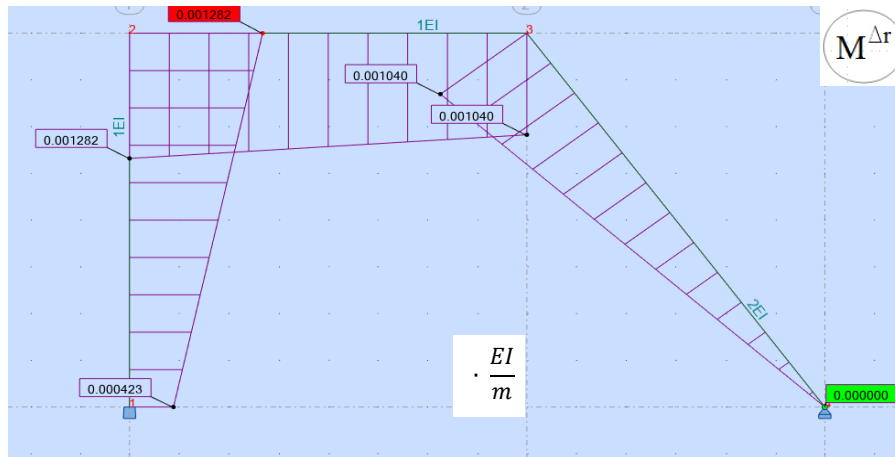
c) Wpływy osiadania podpór

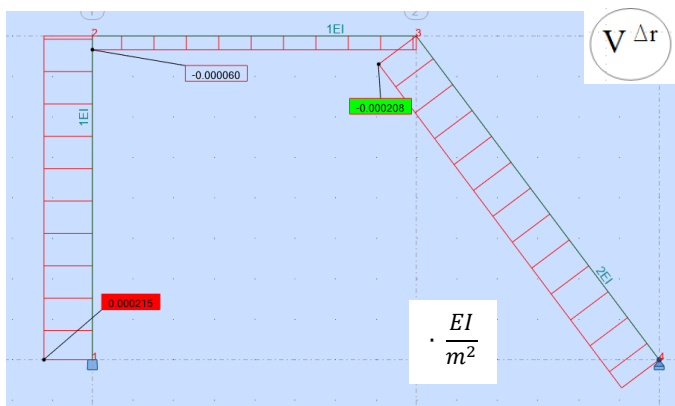
$$X_1 = 0,000423 \frac{EI}{kNm^2} \cdot 1kNm == 0,000423 \frac{EI}{m}$$

$$X_2 = 0,000215 \frac{EI}{kNm^2} \cdot 1kN = 0,000215 \frac{EI}{m^2}$$

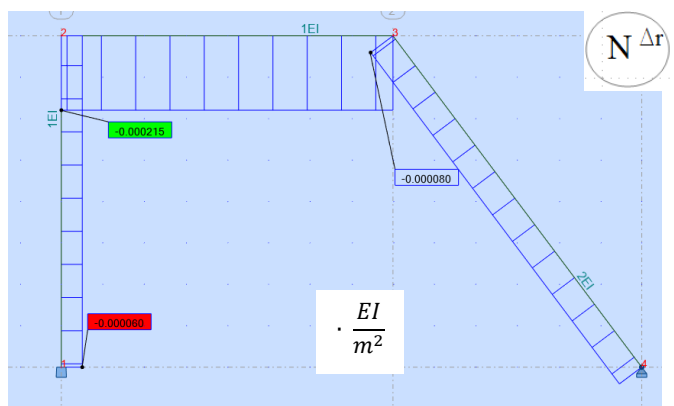
Obciążenie osiadaniem podpór jest nieistotne przy wyznaczaniu reakcji i sił przekrojowych, ponieważ układ na tym etapie jest SW.

Wykres momentów zginających w układzie zadanym SN

Wykres sił tnących w układzie zadanym SN

Wykres sił osiowych (rozciąganie znak „-„) w układzie zadanym SN

***UWAGA** po pomnożeniu wartości na wykresach przez określoną sztywność EI [kNm²] uzyskuje się wartości momentów zginających w [kNm], a sił osiowych i tnących w [kN].

II Sposób : Superpozycja poszczególnych rozwiązań.

Momenty zginające : $M_{\alpha}^{\Delta} = \bar{M}_{\alpha}^{X_1=1} * X_1 + \bar{M}_{\alpha}^{X_2=1} * X_2 + \bar{M}_{\alpha}^{\Delta}$

Siły osiowe: $N_{\alpha}^{\Delta} = \bar{N}_{\alpha}^{X_1=1} * X_1 + \bar{N}_{\alpha}^{X_2=1} * X_2 + \bar{N}_{\alpha}^{\Delta}$

Siły tnące: $T_{\alpha}^{\Delta} = \bar{T}_{\alpha}^{X_1=1} * X_1 + \bar{T}_{\alpha}^{X_2=1} * X_2 + \bar{T}_{\alpha}^{\Delta}$

Reakcje: $R_{\alpha}^{\Delta} = \bar{R}_{\alpha}^{X_1=1} * X_1 + \bar{R}_{\alpha}^{X_2=1} * X_2 + \bar{R}_{\alpha}^{\Delta}$

W układach statycznie wyznaczalnych siły wewnątrz od wpływów niemechanicznych są zerowe stąd:

$$\bar{M}_{\alpha}^{\Delta} = \bar{N}_{\alpha}^{\Delta} = \bar{T}_{\alpha}^{\Delta} = \bar{R}_{\alpha}^{\Delta} = 0$$

***Przykładowo** wyliczone zostaną wartości momentów zginających w układzie zadanym w punkcie A (punkt A znajduje się przy podporze sztywnej) od wszystkich wpływów obciążeń niemechanicznych.

$$M_A^{\Delta t} = \bar{M}_A^{X_1=1} * X_1 + \bar{M}_A^{X_2=1} * X_2$$

$$M_A^{\Delta t} = 1kNm * 0,00161 \frac{EI}{kNm^2} + 0kNm * 0,000233 \frac{EI}{kNm^2} = 0,00161 \frac{EI}{m}$$

$$M_A^{\Delta m} = \bar{M}_A^{X_1=1} * X_1 + \bar{M}_A^{X_2=1} * X_2$$

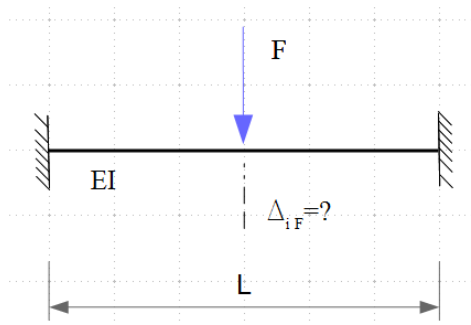
$$M_A^{\Delta m} = 1kNm * (-0,006855 \frac{EI}{kNm^2}) + 0kNm * 0,005169 \frac{EI}{kNm^2} = -0,006855 \frac{EI}{m}$$

$$M_A^{\Delta r} = \bar{M}_A^{X_1=1} * X_1 + \bar{M}_A^{X_2=1} * X_2$$

$$M_A^{\Delta r} = 1kNm * 0,000423 \frac{EI}{kNm^2} + 0kNm * 0,000215 \frac{EI}{kNm^2} = 0,000423 \frac{EI}{m}$$

WYZNACZANIE PRZEMIESZCZEŃ W UKŁADACH STATYCZNIE NIEWYZNACZALNYCH (SN)

Należy wyznaczyć przemieszczenie Δ_{iF} w układzie statycznie niewyznaczalnym o schemacie statycznym jak na rysunku 2.

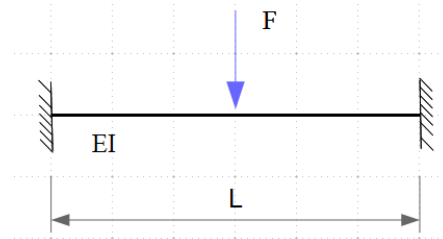
Rys. 2.

Aby wyznaczyć przemieszczenie niezależnie czy jest to układ statycznie wyznaczalny czy statycznie niewyznaczalny należy:

1. Wyznaczyć rozwiązanie układu od obciążenia stanowiącego przyczynę przemieszczenia.
2. Wyznaczyć rozwiązanie układu od obciążenia jednostkowego stojącego w miejscu i na kierunku szukanego przemieszczenia.
3. Zastosować II sformułowanie Zasady Prac Przygotowanych.

I sposób wyznaczenia wartości szukanego przemieszczenia w układzie SN

1. Rozwiązanie układu od obciążenia stanowiącego przyczynę przemieszczenia (Stan rzeczywisty sił i przemieszczeń)

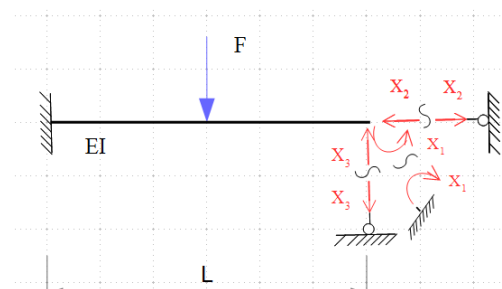

*Układ jest SN stąd aby go rozwiązać zastosowano metodę sił.

Metoda sił:

- Stopień statycznej niewyznaczalności:
- Układ podstawowy metody sił

$$n_h = e - 3t = 6 - 3 * 1 = 3$$

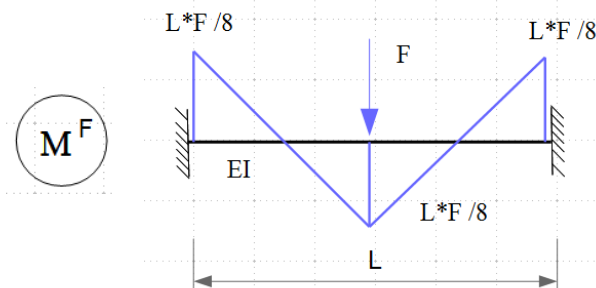

- Układ równań metody sił

$$\begin{aligned} \delta_{11}X_1 + \delta_{12}X_2 + \delta_{13}X_3 + \bar{\Delta}_1 F &= 0 \\ \delta_{21}X_1 + \delta_{22}X_2 + \delta_{23}X_3 + \bar{\Delta}_2 F &= 0 \\ \delta_{31}X_1 + \delta_{32}X_2 + \delta_{33}X_3 + \bar{\Delta}_3 F &= 0 \end{aligned}$$

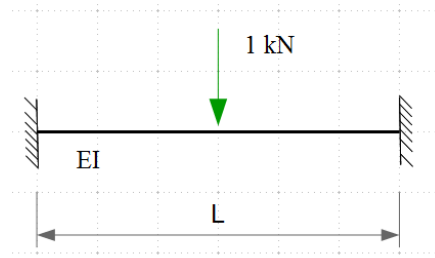
- Rozwiązanie układu równań metody sił
- Wykresy sił wewnętrznych w układzie SN

$$X_1 = \dots, X_2 = \dots, X_3 = \dots$$

2. Rozwiązanie układu od obciążenia jednostkowego stojącego w miejscu i na kierunku szukanego przemieszczenia

(Stan wirtualnego obciążenia)

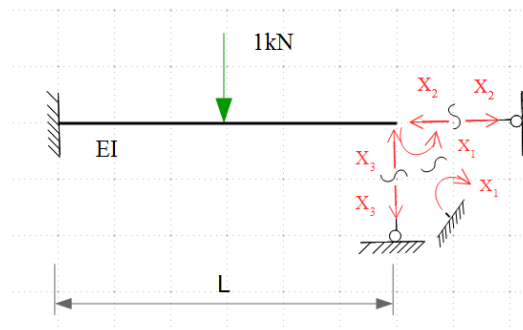

*Układ jest SN stąd aby go rozwiązać zastosowano metodę sił.

Metoda sił

- Stopień statycznej niewyznaczalności:
- Układ podstawowy metody sił

$$n_h = e - 3t = 6 - 3 * 1 = 3$$

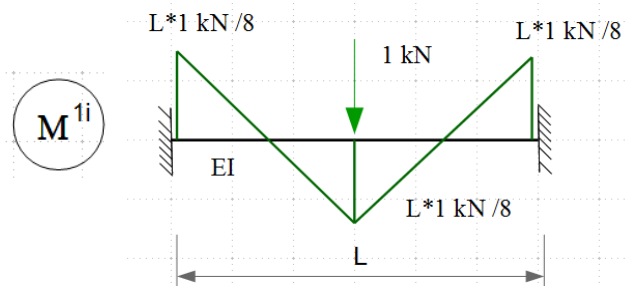

- Układ równań metody sił

$$\begin{aligned} \delta_{11}X_1 + \delta_{12}X_2 + \delta_{13}X_3 + \bar{\Delta}_{11i} &= 0 \\ \delta_{21}X_1 + \delta_{22}X_2 + \delta_{23}X_3 + \bar{\Delta}_{21i=1} &= 0 \\ \delta_{31}X_1 + \delta_{32}X_2 + \delta_{33}X_3 + \bar{\Delta}_{31i} &= 0 \end{aligned}$$

- Rozwiązanie układu równań metody sił
- Wykresy sił wewnętrznych w układzie SN

$$X_1 = \dots, X_2 = \dots, X_3 = \dots$$

3. Zastosowanie II sformułowania Zasady Prac Przygotowanych.

$$1_i \Delta_{iF} = \sum_p \int M^{1i} \frac{M^F}{EI} dx + \sum_m S_m^{1i} \frac{S_m^F}{k_m}$$

$$1kN \Delta_{iF} = \frac{1}{EI} \frac{L}{6} \left(-1kN \frac{L}{8} * \left(\frac{-FL}{8} \right) + 4 * 0 * 0 + 1kN \frac{L}{8} * \left(\frac{FL}{8} \right) \right) * 2 = kN \frac{FL^3}{192EI}$$

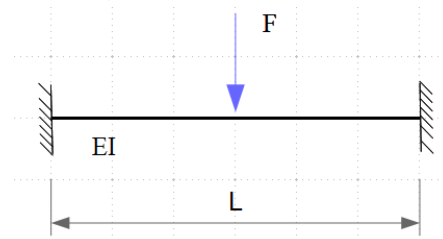
$$\Delta_{iF} = \frac{FL^3}{192EI}$$

II sposób wyznaczenia wartości szukanego przemieszczenia w układzie SN

*UWAGA:

Można dokonać uproszczenia obliczeń, redukcji obliczeń. Redukcja tych obliczeń polega na tym, że **stan jednostkowy** analizuje się w **układzie statycznie wyznaczalnym SW**, a nie w układzie zadany SN jak to miało miejsce wcześniej. Jest to tzw. **I twierdzenie redukcyjne**. Dowód zostanie podany w dalszej części wykładu.

1. Rozwiązanie układu od obciążenia stanowiącego przyczynę przemieszczenia (Stan rzeczywistych sił i przemieszczeń)

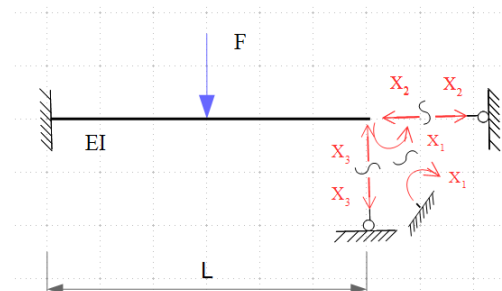
*Układ jest SN stąd aby go rozwiązać zastosowano metodę sił.

Metoda sił:

- Stopień statycznej niewyznaczalności:
- Układ podstawowy metody sił

$$n_h = e - 3t = 6 - 3 * 1 = 3$$

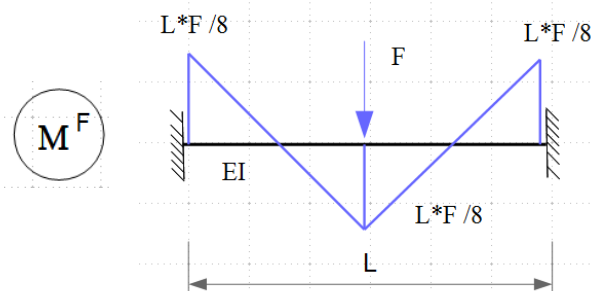
- Układ równań metody sił

$$\begin{aligned} \delta_{11}X_1 + \delta_{12}X_2 + \delta_{13}X_3 + \bar{\Delta}_1 F &= 0 \\ \delta_{21}X_1 + \delta_{22}X_2 + \delta_{23}X_3 + \bar{\Delta}_2 F &= 0 \\ \delta_{31}X_1 + \delta_{32}X_2 + \delta_{33}X_3 + \bar{\Delta}_3 F &= 0 \end{aligned}$$

- Rozwiązanie układu równań metody sił
- Wykresy sił wewnętrznych w układzie SN

$$X_1 = \dots, X_2 = \dots, X_3 = \dots$$

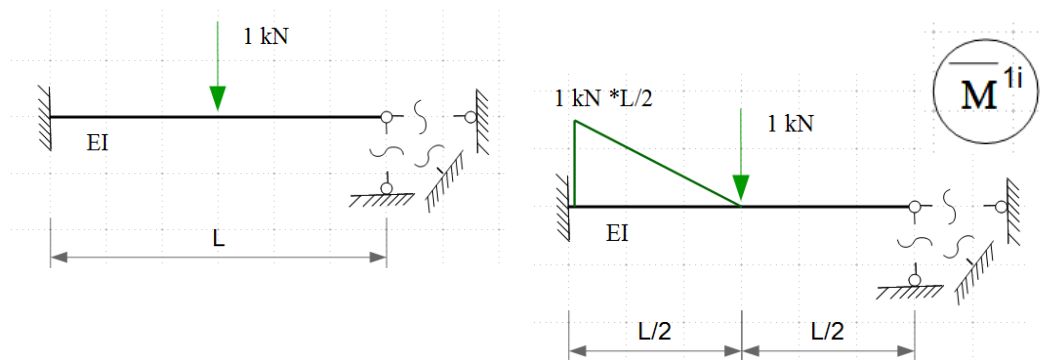

2. Rozwiązanie układu od obciążenia jednostkowego stojącego w miejscu i na kierunku szukanego przemieszczenia

(Stan wirtualnego obciążenia)

*Układ przyjmuje się jako SW, może być to ten sam układ podstawowy jak w podpunkcie 1 ale nie jest to wymogiem, następnie obciąża się go siłą jednostkową stojącą w miejscu i na kierunku szukanego przemieszczenia stąd nie trzeba stosować metody sił aby rozwiązać ten układ. Do rozwiązania tego układu wystarczą jedynie równania równowagi sił.

*Układ jest SW

3. Zastosowanie II sformułowania Zasady Prac Przygotowanych.

$$\bar{1}_i \Delta_{iF} = \sum_p \int \bar{M}^{1i} \frac{M^F}{EI} dx + \sum_m \bar{S}_m^{1i} \frac{S_m^F}{k_m}$$

$$1kN \Delta_{iF} = \frac{1}{EI} \frac{L}{6} \left(-1kN \frac{L}{2} * \left(-\frac{FL}{8} \right) + 4 * 1kN \frac{L}{4} * 0 + 0 * \frac{FL}{8} \right) = kN \frac{FL^3}{192EI}$$

$$\Delta_{iF} = \frac{FL^3}{192EI}$$

III sposób wyznaczenia wartości szukanego przemieszczenia w układzie SN

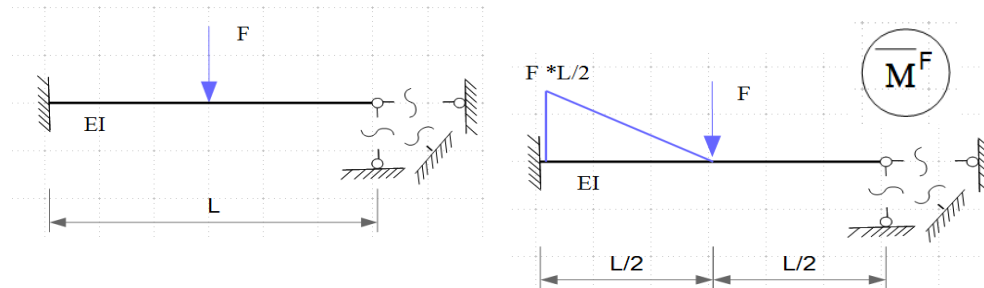
*UWAGA:

Można dokonać innego rodzaju uproszczenia obliczeń, redukcji obliczeń. Redukcja tych obliczeń polega na tym, że **stan rzeczywistych obciążeń** analizuje się w **układzie statycznie wyznaczalnym SW**, a nie w układzie zadanym SN. Jest to tzw. **II twierdzenie redukcyjne**.

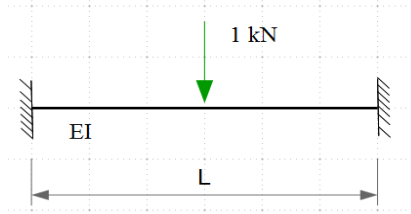
1. Rozwiązanie układu od obciążenia stanowiącego przyczynę przemieszczenia
(Stan rzeczywistych sił i przemieszczeń)

*Układ przyjmuje się jako SW obciążony jest on obciążeniem będącym przyczyną szukanego przemieszczenia. Nie trzeba stosować metody sił aby go rozwiązać. Do rozwiązania tego układu wystarczą jedynie równania równowagi sił.

*Układ jest SW

2. Rozwiązanie układu od obciążenia jednostkowego stojącego w miejscu i na kierunku szukanego przemieszczenia
(Stan wirtualnego obciążenia)

*Układ jest SN stąd aby go rozwiązać zastosowano metodę sił.

Metoda sił:

- Stopień statycznej niewyznaczalności:
- Układ podstawowy metody sił

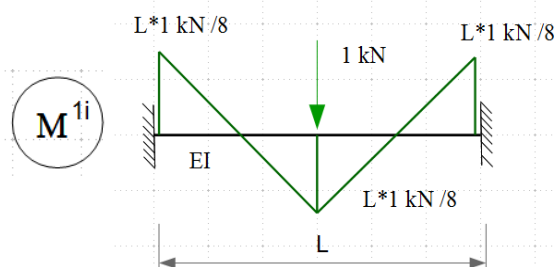
$$n_h = e - 3t = 6 - 3 * 1 = 3$$

- Układ równań metody sił
- Rozwiązanie układu równań metody sił
- Wykresy sił wewnętrznych w układzie SN

$$\begin{aligned} \delta_{11}X_1 + \delta_{12}X_2 + \delta_{13}X_3 + \bar{\Delta}_{11i} &= 0 \\ \delta_{21}X_1 + \delta_{22}X_2 + \delta_{23}X_3 + \bar{\Delta}_{21i=1} &= 0 \\ \delta_{31}X_1 + \delta_{32}X_2 + \delta_{33}X_3 + \bar{\Delta}_{31i} &= 0 \end{aligned}$$

$$X_1 = \dots, X_2 = \dots, X_3 = \dots$$

3. Zastosowanie II sformułowania Zasady Prac Przygotowanych.

$$1_i \Delta_{iF} = \sum_p \int M^{1i} \frac{\bar{M}^F}{EI} dx + \sum_m S_m^{1i} \frac{\bar{S}_m^F}{k_m}$$

$$1kN \Delta_{iF} = \frac{1}{EI} \frac{L}{6} \left(-1kN \frac{L}{8} * \left(-\frac{FL}{2} \right) + 4 * 0 * F \frac{L}{4} + 1kN \frac{L}{8} * 0 \right) = kN \frac{FL^3}{192EI}$$

$$\Delta_{iF} = \frac{FL^3}{192EI}$$

Dowód umożliwiający stosowanie sposobu redukcyjnego:

(W celach większej przejrzystości poniższej analizy pominięty zostanie wpływ sił osiowych, sił tnących i sił sprężystych na wartość przemieszczenia oraz przykładowo przyjęte zostanie, że $n_h = 2$.)

bez redukcji obliczeń

$$1_i \Delta_{iF} = \sum_p \int M^{1i} \frac{M^F}{EI} dx = \sum_p \frac{1}{EI} \int (\bar{M}^{X1=1} X_1 + \bar{M}^{X2=1} X_2 + \bar{M}^{1i}) (\bar{M}^{X1=1} X_1 + \bar{M}^{X2=1} X_2 + \bar{M}^F) dx = \sum_p \frac{1}{EI} \int [(\bar{M}^{X1=1} \bar{M}^{X1=1} X_1 X_1 + \bar{M}^{X1=1} \bar{M}^{X2=1} X_1 X_2 + \bar{M}^{X1=1} \bar{M}^F X_1) + (\bar{M}^{X2=1} \bar{M}^{X1=1} X_2 X_1 + \bar{M}^{X2=1} \bar{M}^{X2=1} X_2 X_2 + \bar{M}^{X2=1} \bar{M}^F X_2) + (\bar{M}^{1i} \bar{M}^{X1=1} X_1 + \bar{M}^{1i} \bar{M}^{X2=1} X_2 + \bar{M}^{1i} \bar{M}^F)] dx = \delta_{11} X_1^2 + \delta_{12} X_1 X_2 + \bar{\Delta}_{1F} X_1 + \delta_{22} X_2^2 + \delta_{21} X_2 X_1 + \bar{\Delta}_{2F} X_2 + X_1 \sum_p \int \bar{M}^{1i} \frac{\bar{M}^{X1=1}}{EI} dx + X_2 \sum_p \int \bar{M}^{1i} \frac{\bar{M}^{X2=1}}{EI} dx + \int \bar{M}^{1i} \frac{\bar{M}^F}{EI} dx = X_1 (\delta_{11} X_1 + \delta_{12} X_2 + \bar{\Delta}_{1F}) + X_2 (\delta_{21} X_1 + \delta_{22} X_2 + \bar{\Delta}_{2F}) + (\delta_{1i1} X_1 + \delta_{1i2} X_2 + \bar{\Delta}_{1iF}) = \delta_{1i1} X_1 + \delta_{1i2} X_2 + \bar{\Delta}_{1iF} (*)$$

z redukcją obliczeń

$$1_i \Delta_{iF} = \sum_p \int \bar{M}^{1i} \frac{M^F}{EI} dx = \sum_p \frac{1}{EI} \int \bar{M}^{1i} (\bar{M}^{X1=1} X_1 + \bar{M}^{X2=1} X_2 + \bar{M}^F) dx = \sum_p \frac{1}{EI} \int \bar{M}^{1i} \bar{M}^{X1=1} dx X_1 + \frac{1}{EI} \int \bar{M}^{1i} \bar{M}^{X2=1} dx X_2 + \frac{1}{EI} \int \bar{M}^{1i} \bar{M}^{X1=1} dx = \delta_{1i1} X_1 + \delta_{1i2} X_2 + \bar{\Delta}_{1iF} (**)$$

(*)=(**) dowód spełniony

Zestawienie wzorów do wyznaczenia przemieszczenia w układzie statycznie niewyznaczalnym SN

Siły podane poniżej z nadkreśleniem wyznaczane są w układzie SW.

Siły podane poniżej bez nadkreślenia wyznaczane są w układzie SN.

- **Bez twierdzenia redukcyjnego (I sposób)**

(stan rzeczywistego obciążenia analizuje się w układzie SN oraz stan jednostkowego obciążenia analizuje się w układzie SN)

(wzory zostały wyprowadzone i podane na wykładzie nr 3)

-Obciążenie mechaniczne

$$1_i \Delta_{iF} = \sum_p \int M^{1i} \frac{M^F}{EI} dx + \sum_p \int T^{1i} \frac{\kappa T^F}{EI} dx + \sum_p \int N^{1i} \frac{N^F}{EA} dx + \sum_m S_m^{1i} \frac{S_m^F}{k_m}$$

-Obciążenie niemechaniczne

a) Wpływ osiadania podpór

$$1_i \Delta_{i\Delta_r} = \sum_p \int M^{1i} \frac{M^{\Delta_r}}{EI} dx + \sum_p \int T^{1i} \frac{\kappa T^{\Delta_r}}{GA} dx + \sum_p \int N^{1i} \frac{N^{\Delta_r}}{EA} dx + \sum_m S_m^{1i} \frac{S_m^{\Delta_r}}{k_m} - \sum_m R_m 1_i \Delta_{r_m}$$

b) Wpływ temperatury

$$1_i \Delta_{i\Delta_t} = \sum_p \int M^{1i} \frac{M^{\Delta_t}}{EI} dx + \sum_p \int T^{1i} \frac{\kappa T^{\Delta_t}}{GA} dx + \sum_p \int N^{1i} \frac{N^{\Delta_t}}{EA} dx + \sum_m S_m^{1i} \frac{S_m^{\Delta_t}}{k_m} + \sum_p \left(\frac{\alpha_t (\Delta T_w - \Delta T_p)}{h} \int M^{1i} dx \right)_p + \sum_p (\alpha_t \Delta T_0 \int N^{1i} dx)_p$$

c) Wpływ błędów montażu

$$1_i \Delta_{i\Delta_t} = \sum_p \int M^{1i} \frac{M^{\Delta_m}}{EI} dx + \sum_p \int T^{1i} \frac{\kappa T^{\Delta_m}}{GA} dx + \sum_p \int N^{1i} \frac{N^{\Delta_m}}{EA} dx + \sum_m S_m^{1i} \frac{S_m^{\Delta_m}}{k_m} + \sum_k M^{1i} \Delta \varphi_{\Delta k} + \sum_n T^{1i} \Delta h_{\Delta n} + \sum_s N^{1i} \Delta L_{\Delta s}$$

• I Twierdzenie redukcyjne (II sposób)

(stan jednostkowego obciążenia analizuje się w układzie SW, a stan rzeczywisty w układzie SN)

-Obciążenie mechaniczne

$$\bar{1}_i \Delta_{iF} = \sum_p \int \bar{M}^{1i} \frac{M^F}{EI} dx + \sum_p \int \bar{T}^{1i} \kappa \frac{T^F}{EI} dx + \sum_p \int \bar{N}^{1i} \frac{N^F}{EA} dx + \sum_m \bar{S}_m^{1i} \frac{S_m^F}{k_m}$$

-Obciążenie niemechaniczne

a) Wpływ osiadania podpór

$$\bar{1}_i \Delta_{i\Delta_r} = \sum_p \int \bar{M}^{1i} \frac{M^{\Delta_r}}{EI} dx + \sum_p \int \bar{T}^{1i} \kappa \frac{T^{\Delta_r}}{GA} dx + \sum_p \int \bar{N}^{1i} \frac{N^{\Delta_r}}{EA} dx + \sum_m \bar{S}_m^{1i} \frac{S_m^{\Delta_r}}{k_m} - \sum_m \bar{R}_m^{1i} \Delta_{r_m}$$

b) Wpływ temperatury

$$\begin{aligned} \bar{1}_i \Delta_{i\Delta_t} = & \sum_p \int \bar{M}^{1i} \frac{M^{\Delta_t}}{EI} dx + \sum_p \int \bar{T}^{1i} \kappa \frac{T^{\Delta_t}}{GA} dx + \sum_p \int \bar{N}^{1i} \frac{N^{\Delta_t}}{EA} dx + \sum_m \bar{S}_m^{1i} \frac{S_m^{\Delta_t}}{k_m} \\ & + \sum_p \left(\frac{\alpha_t (\Delta T_w - \Delta T_p)}{h} \int \bar{M}^{1i} dx \right)_p + \sum_p (\alpha_t \Delta T_0 \int \bar{N}^{1i} dx)_p \end{aligned}$$

c) Wpływ błędów montażu

$$\begin{aligned} \bar{1}_i \Delta_{i\Delta_t} = & \sum_p \int \bar{M}^{1i} \frac{M^{\Delta_m}}{EI} dx + \sum_p \int \bar{T}^{1i} \kappa \frac{T^{\Delta_m}}{GA} dx + \sum_p \int \bar{N}^{1i} \frac{N^{\Delta_m}}{EA} dx + \sum_m \bar{S}_m^{1i} \frac{S_m^{\Delta_m}}{k_m} + \\ & + \sum_k \bar{M}^{1i} \Delta \varphi_{\Delta k} + \sum_n \bar{T}^{1i} \Delta h_{\Delta n} + \sum_s \bar{N}^{1i} \Delta L_{\Delta s} \end{aligned}$$

• II Twierdzenie redukcyjne (III sposób)

(stan rzeczywistego obciążenia analizuje się w układzie SW, a stan jednostkowy w układzie SN)

-Obciążenie mechaniczne

$$1_i \Delta_{iF} = \sum_p \int M^{1i} \frac{\bar{M}^F}{EI} dx + \sum_p \int T^{1i} \kappa \frac{\bar{T}^F}{EI} dx + \sum_p \int N^{1i} \frac{\bar{N}^F}{EA} dx + \sum_m S_m^{1i} \frac{\bar{S}_m^F}{k_m}$$

-Obciążenie niemechaniczne

a) Wpływ osiadania podpór

$$1_i \Delta_i \Delta_r = \sum_p \int M^{1i} \frac{\bar{M}^{\Delta_r}}{EI} dx + \sum_p \int T^{1i} \frac{\kappa \bar{T}^{\Delta_r}}{GA} dx + \sum_p \int N^{1i} \frac{\bar{N}^{\Delta_r}}{EA} dx + \sum_m S_m^{1i} \frac{\bar{S}_m^{\Delta_r}}{k_m} - \sum_m R_m 1_i \Delta_{r_m}$$

Ponieważ w układzie SW siły wewnętrzne od wpływów nie mechanicznych są zerowe :

$$\bar{M}^{\Delta_r} = \bar{T}^{\Delta_r} = \bar{N}^{\Delta_r} = \bar{S}^{\Delta_r} = 0$$

stąd

$$1_i \Delta_i \Delta_r = - \sum_m R_m 1_i \Delta_{r_m}$$

b) Wpływ temperatury

$$1_i \Delta_i \Delta_t = \sum_p \int M^{1i} \frac{\bar{M}^{\Delta_t}}{EI} dx + \sum_p \int T^{1i} \frac{\kappa \bar{T}^{\Delta_t}}{GA} dx + \sum_p \int N^{1i} \frac{\bar{N}^{\Delta_t}}{EA} dx + \sum_m S_m^{1i} \frac{\bar{S}_m^{\Delta_t}}{k_m} + \sum_p \left(\frac{\alpha_t (\Delta T_w - \Delta T_p)}{h} \int M^{1i} dx \right)_p + \sum_p (\alpha_t \Delta T_0 \int N^{1i} dx)_p$$

Ponieważ w układzie SW siły wewnętrzne od wpływów nie mechanicznych są zerowe :

$$\bar{M}^{\Delta_t} = \bar{T}^{\Delta_t} = \bar{N}^{\Delta_t} = \bar{S}^{\Delta_t} = 0$$

stąd

$$1_i \Delta_i \Delta_t = \sum_p \left(\frac{\alpha_t (\Delta T_w - \Delta T_p)}{h} \int M^{1i} dx \right)_p + \sum_p (\alpha_t \Delta T_0 \int N^{1i} dx)_p$$

c) Wpływ błędów montażu

$$1_i \Delta_i \Delta_m = \sum_p \int M^{1i} \frac{\bar{M}^{\Delta_m}}{EI} dx + \sum_p \int T^{1i} \frac{\kappa \bar{T}^{\Delta_m}}{GA} dx + \sum_p \int N^{1i} \frac{\bar{N}^{\Delta_m}}{EA} dx + \sum_m S_m^{1i} \frac{\bar{S}_m^{\Delta_m}}{k_m} + \sum_k M^{1i} \Delta \varphi_{\Delta k} + \sum_n T^{1i} \Delta h_{\Delta n} + \sum_s N^{1i} \Delta L_{\Delta s}$$

Ponieważ w układzie SW siły wewnętrzne od wpływów nie mechanicznych są zerowe :

$$\bar{M}^{\Delta_m} = \bar{T}^{\Delta_m} = \bar{N}^{\Delta_m} = \bar{S}^{\Delta_m} = 0$$

stąd

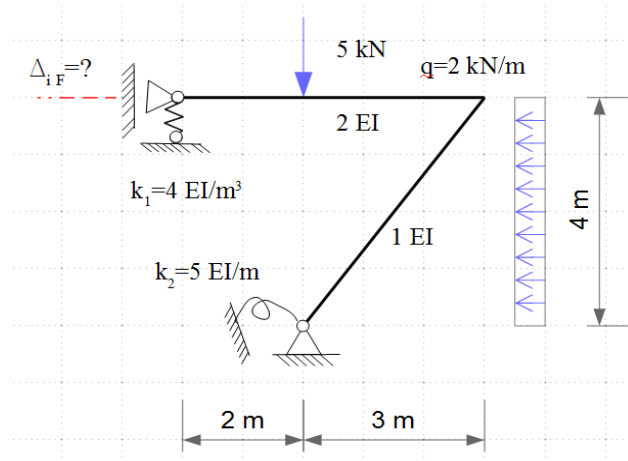
$$1_i \Delta_i \Delta_m = \sum_k M^{1i} \Delta \varphi_{\Delta k} + \sum_n T^{1i} \Delta h_{\Delta n} + \sum_s N^{1i} \Delta L_{\Delta s}$$

Przykłady podsumowujące umiejętność wyznaczania przemieszczenia w układach statycznie niewyznaczalnych SN

Najczęściej do wyliczenia przemieszczenia w układzie statycznie niewyznaczalnym stosuje się I twierdzenie redukcyjne (II sposób).

PRZYKŁAD 1. (obciążenie mechaniczne)

Należy wyznaczyć wartość przemieszczenia $\Delta_{iF}=?$ w układzie o schemacie statycznym jak na rysunku.

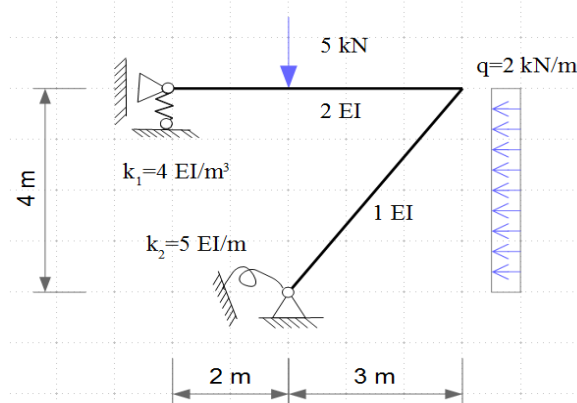

*Układ podany na rysunku jest układem statycznie niewyznaczalnym jaki analizowany był na wykładzie nr 6.

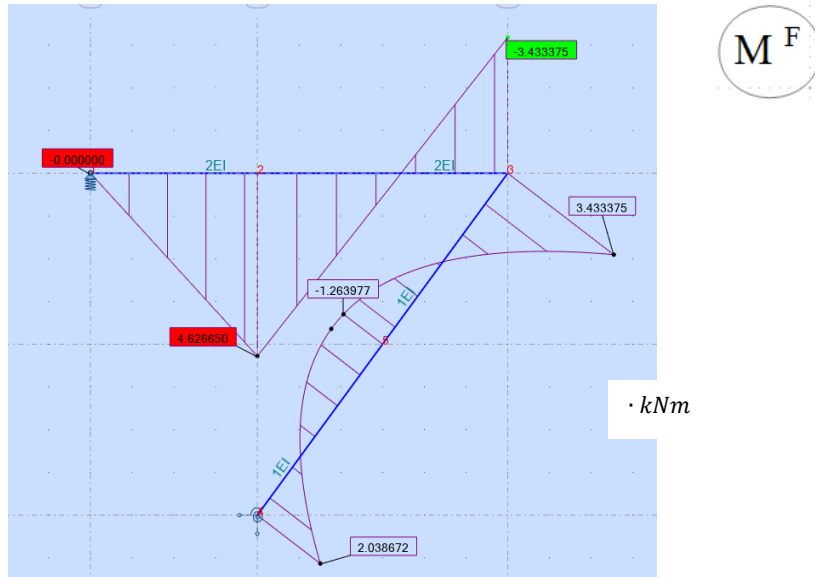
* Szukane przemieszczenie wybrano w miejscu i na kierunku by od razu była znana jego wartość. W danym przypadku jest to przemieszczenie na kierunku podpory uniemożliwiającej poziomy przesuw węzła dlatego przemieszczenie to jest niemożliwe i z obliczeń powinniśmy otrzymać wartość zerową.

W ten sposób sprawdza się czy wyliczone przemieszczenie w układzie zadany jest zgodne z warunkiem podarcia.

1. Rozwiązanie układu od obciążenia stanowiącego przyczynę przemieszczenia (Stan rzeczywistych sił i przemieszczeń)

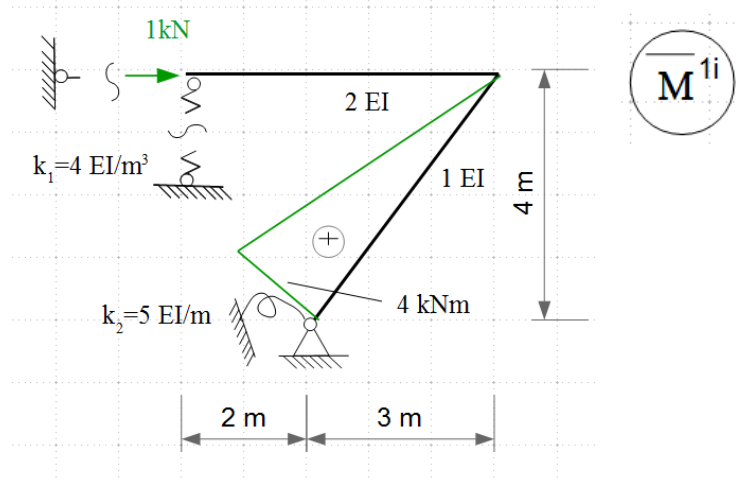
Rozwiązane zostało uzyskane przy zastosowaniu metody sił i przepisane z wykładu nr 6

Wykres momentów zginających w układzie SN od obciążenia (F)

2. Rozwiązanie układu od obciążenia jednostkowego stojącego w miejscu i na kierunku szukanego przemieszczenia

(Stan wirtualnego obciążenia)

*Układ jest SW

3. Zastosowanie II sformułowania Zasady Prac Przygotowanych.

$$\bar{1}_i \Delta_{iF} = \sum_p \int \bar{M}^{1i} \frac{M^F}{EI} dx + \sum_m \bar{S}_m^{1i} \frac{S_m^F}{k_m}$$

$$1kN \Delta_{iF} = \frac{1}{EI} \frac{5m}{6} (4kNm * (-2,039kNm) + 4 * 2kNm * 1,264kNm + 0 * (-3,433kNm)) + \frac{(-4kN)2,039kN}{5 \frac{EI}{m^3}} = 0,0012 \frac{kN^2 m^3}{EI}$$

$$\Delta_{iF} = 0,0012 \frac{kNm^3}{EI} \approx 0$$

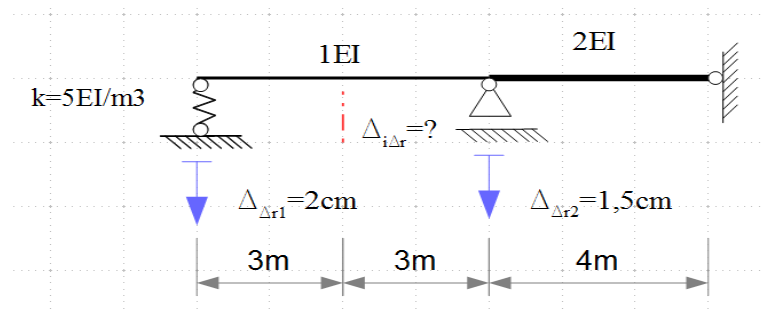
UWAGA:

*Jeżeli wylczylibyśmy n_h przemieszczeń i otrzymane wartości byłyby zgodne z warunkami ciągłości i podparcia czyli byłyby kinematycznie dopuszczalne to moglibyśmy stwierdzić, że rozwiązanie w postaci wykresu momentów zginających jakie uzyskano stosując metodę sił i które wykorzystywano do wylczenia tych przemieszczeń jest **ROZWIĄZANIEM KINEMATYCZNIE DOPUSZALNYM**.

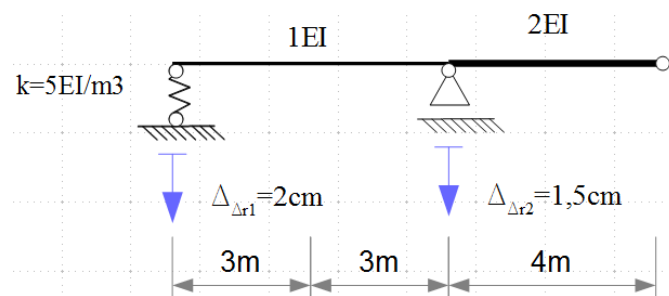
* Do kontroli kinematycznej dopuszczalności uzyskanych rozwiązań (M^F, V^F, N^F) najczęściej choć nie konieczne wybiera się przemieszczenia określające prawą stronę układu równań metody sił.

PRZYKŁAD 2. (obciążenie niemechaniczne – osiadanie podpór)

Wyznacz wartość przemieszczenia $\Delta_{i\Delta_r}=?$ w układzie o schemacie statycznym jak na rysunku poniżej.

1. Rozwiązanie układu od obciążenia stanowiącego przyczynę przemieszczenia (Stan rzeczywistych sił i przemieszczeń)

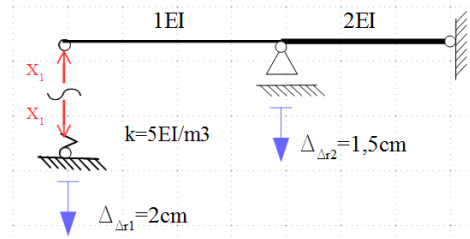

*Układ jest SN stąd aby go rozwiązać zastosuje się metodę sił.

Metoda sił:

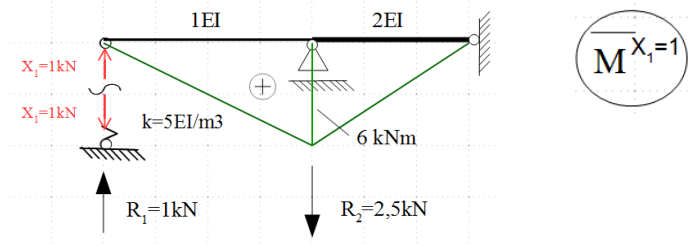
- Stopień statycznej niewyznaczalności:
- Układ podstawowy metody sił

$$n_h = e - 3t = 4 - 3 * 1 = 1$$

- Układ równań metody sił
- Rozwiązanie układu podstawowego od obciążenia $X_1 = 1kN$

$$\delta_{11}X_1 + \bar{\Delta}_1 \Delta_r = 0$$

- Współczynniki układu równań metody sił

$$\bar{1}_i \Delta_{1 \Delta_r} = - \sum_m \bar{R}_{m1} \Delta_{r_m}$$

$$1kN \Delta_{1 \Delta_r} = -(1kN (-0.02m) + 2.5kN * 0.015m)$$

$$= -0,0175kNm$$

$$\Delta_{1 \Delta_r} = -0,0175m$$

$$1kN \cdot \delta_{11} = \sum_p \left(\int \bar{M}^{X1=1} \frac{\bar{M}^{X1=1}}{EI} dx \right)_p$$

$$+ \sum_m \frac{\bar{s}_m^{X1=1} \cdot \bar{s}_m^{X1=1}}{k_m}$$

$$= \frac{1}{EI} \frac{1}{2} 6m \cdot \frac{6kNm}{3} \frac{2}{3} 6kNm$$

$$+ \frac{1}{2EI} \frac{1}{2} 4m \cdot \frac{6kNm}{3} \frac{2}{3} 6kN$$

$$+ \frac{(-1kN)(-1kN)}{5 \frac{EI}{m^3}} = 96,2 \frac{kN^2 m^3}{EI}$$

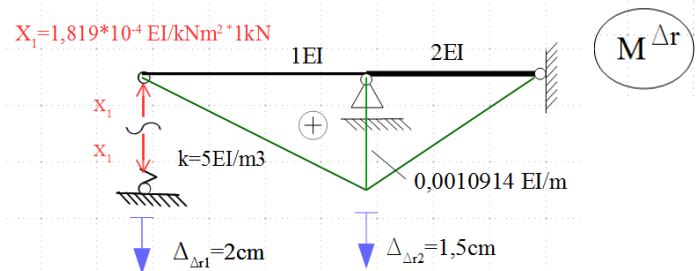
$$\delta_{11} = 96,2 \frac{kNm^3}{EI}$$

- Rozwiązanie układu równań metody sił

$$96,2 \frac{kNm^3}{EI} X_1 + -0,0175m = 0$$

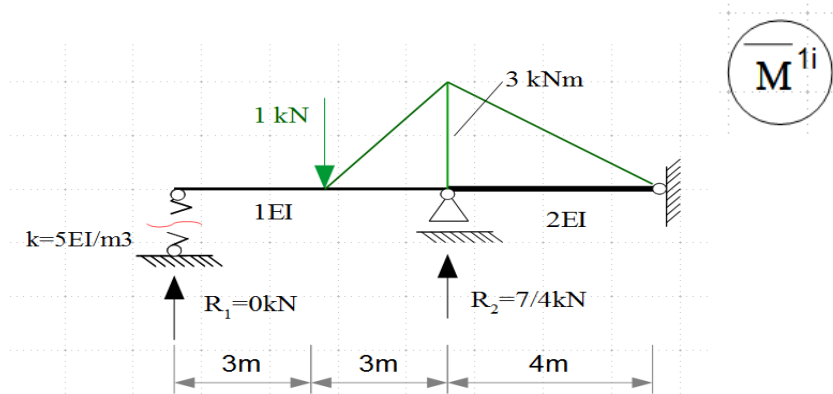
- Wykresy sił wewnętrznych w układzie SN

$$X_1 = 1,819 * 10^{-9} \frac{EI}{kNm^2}$$

2. Rozwiązanie układu od obciążenia jednostkowego stojącego w miejscu i na kierunku szukanego przemieszczenia

(Stan wirtualnego obciążenia)

*Układ jest SW

3. Zastosowanie II sformułowania Zasady Prac Przygotowanych.

$$\bar{1}_i \Delta_{i\Delta_r} = \sum_p \int \bar{M}^{1i} \frac{M^{\Delta_r}}{EI} dx + \sum_m \bar{S}_m^{1i} \frac{S_m^{\Delta_r}}{k_m} - \sum_m \bar{R}_m^{1i} \Delta_{r_m}$$

$$1kN \Delta_{i\Delta_r} = \frac{1}{EI} \frac{3m}{6} \left(0 * \frac{0,0010914 \frac{EI}{m}}{2} + 4 * (-1,5 kNm) * \frac{0,0010914 \frac{EI}{m}}{4} + 0,0010914 \frac{EI}{m} \right. \\ \left. * (-3kNm) \right) + \frac{1}{2EI} \frac{1}{2} 6m 0,0010914 \frac{EI}{m} \frac{2}{3} (-3kNm) + \frac{(-1kN)(0kN)}{5 \frac{EI}{m^3}} - (0kN * 0,02m \\ + \frac{7}{4} kN * (-0,015m) = 0,0199kNm$$

$$\Delta_{i\Delta_r} = 0,0199m$$